

Met haar tweede middel stelt Athinaiki Techniki dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door niet te antwoorden op de door haar opgeworpen vraag inzake misbruik van bevoegdheid. Door de intrekking van de litigieuze beschikking beoogde de Commissie niet de intrekking van de betrokken handeling om zo het legaliteitsbeginsel na te leven, maar wilde zij vermijden dat zij aan een toetsing door de gemeenschapsrechter zou worden onderworpen.

In de derde plaats stelt rekwirante vast dat zij, anders dan werd beslist in de bestreden beschikking, nog altijd belang heeft bij een arrest houdende nietigverklaring van de omstreden beschikking van de Commissie. De gevolgen van de intrekking door de Commissie van de betrokken handeling kunnen immers niet beperkt blijven tot de heropening van de inleidende onderzoeksprocedure. Op grond van het arrest houdende nietigverklaring zou de Commissie verplicht zijn om ofwel de formele onderzoeksprocedure inzake staatssteun te heropenen, ofwel de betrokken lidstaat uit te nodigen de betrokken steun te schrappen of te wijzigen. Het Gerecht heeft dus blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat het enige gevolg van de nietigverklaring van de bestreden beschikking de verplichting tot heropening van de inleidende onderzoeksprocedure was.

Tot slot meent rekwirante dat het Gerecht in strijd met het gezag van gewijsde van het arrest van het Hof in de verwante zaak C-521/06 P heeft gehandeld. Uit dit arrest blijkt namelijk dat de Commissie in het raam van de onderzoeksprocedure inzake staatssteun niet in haar bestuurlijke passieve houding mocht volharden. Door de intrekking van de bestreden beschikking heeft de Commissie echter opnieuw een passieve houding aangenomen en het Gerecht heeft, door hieraan geen consequenties te verbinden, opnieuw blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting.

Hogere voorziening ingesteld op 15 september 2009 door ISD Polska sp. z o.o., Industrial Union of Donbass Corporation, ISD Polska sp. z o.o. (voorheen Majątek Hutniczy sp. z o.o.) tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Achtste kamer) van 1 juli 2009 in de gevoegde zaken T-273/06 en T-297/06, ISD Polska e.a./Commissie

(Zaak C-369/09 P)

(2009/C 312/22)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwiranten: ISD Polska sp. z o.o., Industrial Union of Donbass Corporation, ISD Polska sp. z o.o. (voorheen Majątek Hutniczy sp. z o.o.) (vertegenwoordigers: C. Rapin, E. Van den Haute, advocaten)

Andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- de hogere voorziening ontvankelijk verklaren;
- het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Achtste kamer) van 1 juli 2009 in de gevoegde zaken T-273/06 en T-297/06 nietig verklaren;
- de in de gevoegde zaken T-273/06 en T-297/06 bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen ingediende vorderingen geheel of, subsidiair, gedeeltelijk toewijzen;
- de Europese Commissie verwijzen in de kosten;
- voor het geval dat het Hof zou oordelen dat geen uitspraak hoeft te worden gedaan, de Europese Commissie overeenkomstig artikel 69, lid 6, juncto artikel 72, sub a, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwiranten voeren ter ondersteuning van hun hogere voorziening drie middelen aan.

Met hun eerste middel betwisten zij de vaststelling van het Gerecht dat Protocol nr. 8 inzake de herstructurering van de Poolse ijzer- en staalindustrie, dat is gehecht bij de Akte betreffende de toetreding van de Republiek Polen tot de Europese Unie⁽¹⁾, krachtens punt 6 ervan met terugwerkende kracht kan worden toegepast. Volgens rekwiranten kan deze terugwerkende kracht niet worden afgeleid uit de formulering, het doel of de opzet van dit punt, dat enkel bepaalt dat de in bijlage 1 bij het protocol genoemde ondernemingen in de periode van 1997 tot 2003 binnen bepaalde grenzen steun kunnen ontvangen. Deze bepaling houdt met andere woorden in dat bij de berekening van de steun die tot eind 2003 aan de begunstigde ondernemingen kon worden toegekend, rekening diende te worden gehouden met de reeds verleende steun, maar niet dat de reeds verleende steun achteraf als onrechtmatig diende te worden beschouwd. Deze interpretatie wordt overigens bijgetreden door de Commissie en de Raad, die respectievelijk in een voorstel voor een beschikking en een beschikking hebben vastgesteld dat de in Protocol nr. 8 aangegane verplichtingen waren nagekomen.

Met hun tweede middel stellen rekwiranten dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting, door te oordelen dat de begunstigde ondernemingen in beginsel slechts een gewettigd vertrouwen kunnen hebben in de rechtmatigheid van de steun indien de procedure van artikel 88 EG bij de toekenning ervan in acht is genomen, en dat de procedures van Protocol nr. 2 van 16 december 1991 betreffende de EGKS-producten bij de Associatieovereenkomst⁽²⁾, volgens welke de litigieuze steun ter kennis van de Commissie en de Raad is gebracht, geen gewettigd vertrouwen bij rekwiranten konden wekken. Vaststaat immers dat de litigieuze steun niet formeel kon worden aangemeld overeenkomstig artikel 88 EG, aangezien de Republiek Polen destijds nog geen lid was van de Europese Unie, en dat de

Commissie van het bestaan van deze steun op de hoogte is gebracht en na het onderzoek van het Poolse herstructureringsprogramma en van de in dit kader voorgestelde ondernemingsplannen tot de conclusie is gekomen dat dit programma en deze plannen voldeden aan de vereisten van artikel 8, lid 4, van Protocol nr. 2 bij de Associatieovereenkomst en van Protocol nr. 8 bij de Toetredingsakte.

Met hun derde en laatste middel stellen rekwiranten dat de verordeningen (EG) nr. 659/1993⁽³⁾ en (EG) nr. 794/2004 zijn geschonden.⁽⁴⁾ Volgens deze verordeningen volstaat het immers niet dat de rentevoet die van toepassing is op de terug te vorderen litigieuze steun, in nauwe samenwerking met de betrokken lidstaat wordt vastgesteld, om deze rentevoet als „passend” in de zin van artikel 14, lid 2, van verordening nr. 659/1999 te kunnen beschouwen. Het „passende” karakter van de rentevoet die van toepassing is op terug te vorderen staatssteun is een inhoudelijk begrip dat losstaat van de procedure die de Commissie dient te volgen in de uitzonderlijke gevallen waarin zij in samenwerking met de betrokken lidstaat deze rentevoet vaststelt.

⁽¹⁾ PB 2003, L 236, blz. 948.

⁽²⁾ Europa-Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Polen, anderzijds (PB 1993, L 348, blz. 2).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag [thans artikel 88 EG] (PB L 83, blz. 1).

⁽⁴⁾ Verordening (EG) nr. 794/2004 van de Commissie van 21 april 2004 tot uitvoering van verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad (PB L 140, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank van Koophandel te Brussel (België) op 23 september 2009 — Françoise Hanssens-Ensch (curator van het faillissement van Agenor SA)/Europese Gemeenschap

(Zaak C-377/09)

(2009/C 312/23)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Rechtbank van Koophandel te Brussel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Françoise Hanssens-Ensch (curator in het faillissement van Agenor SA)

Verwerende partij: Europese Gemeenschap

Prejudiciële vraag

„Moet artikel 288, tweede alinea, EG aldus worden uitgelegd dat de door de curator van een faillissement op basis van artikel 530 van het Belgische Wetboek voor Vennootschappen inge-

stelde aansprakelijkheidsvordering om de Europese Gemeenschap te veroordelen tot aanvulling van de passiva van het faillissement omdat zij de facto de bevoegdheid had een handelsvennootschap te besturen en bij het bestuur van deze vennootschap een kennelijk grove fout heeft begaan die heeft bijgedragen tot het faillissement, een vordering uit niet-contractuele aansprakelijkheid in de zin van deze bepaling vormt?”

Beroep ingesteld op 23 september 2009 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Tsjechische Republiek

(Zaak C-378/09)

(2009/C 312/24)

Procestaal: Tsjechisch

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: M. Šimerdová, J.-B. Laignelot, gemachtigden)

Verwerende partij: Tsjechische Republiek

Conclusies

— vaststellen dat de Tsjechische Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan de artikelen 10 bis, eerste, tweede en derde alinea, van richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij richtlijn 97/11/EG van de Raad⁽²⁾, en bij richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad⁽³⁾, de krachtens artikel 10 bis, eerste, tweede en derde alinea, van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— de Tsjechische Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 25 juni 2005 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 175, blz. 40.

⁽²⁾ Richtlijn 97/11/EG van de Raad van 3 maart 1997 tot wijziging van richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (PB L 73, blz. 5).

⁽³⁾ Richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 tot voorziening in inspraak van het publiek in de opstelling van bepaalde plannen en programma's betreffende het milieu en, met betrekking tot inspraak van het publiek en toegang tot de rechter, tot wijziging van de richtlijnen 85/337/EEG en 96/61/EG van de Raad — Verklaring van de Commissie (PB L 156, blz. 17).